Pagina Agricolă

Maşinismul, salvarea agriculturii

Suntem în epoca maşinismului. Intrecerea între popoare, fie războiul de arme, fie în războiul economic, se măsoară prin mulţimea şi întrebuinţarea instrumentelor perfecţionate şi rapide cari cruţă munca şi viaţa omului, doborând-o, în schimb pe-a adversarului. Victoria stă în folosirea cât mai întinsă a acestor preţioase auxiliare.

Cele de mai sus îşi găsesc înţeleptăţirea şi atunci când vrem să punem în valoare forţele pământului, ceeace reprezintă ocupaţia principală a populaţiei dela ţară.

Braţul slab trebue ajutat. Adevărul acesta s'a înţeles de când e lumea şi în acest scop a inventat „pârghia", care-l e cea mai simplă maşină, ca să nişte greutăţile din loc.

Pe lângă ajutorul ce-l dă forţării fizice umane, maşina re rolul în agricultuură de a face munca mai repede, mai perfectă şi mai economică. Cine nu ştie că o zi pierdută la lucrul câmpului poate compromite recolta şi cine nu ştie că întrebuinţarea sculelor potrivite micşorează costul de producţie?

Aceste adevăruri nu se iau în seamă la noi. Altfel nu ne-am explica de ce se mai găseşte încă în diferite părţi ale ţării, plugul de lemn, sau, ceea ce-i mai trist „râmocul" cu un corn, ca în vremurile străvechi. Putem noi învinge cu astfel de scule, în lupta economică dintre popoare, când ele sunt semnul că ne îndreptăm spre o adevărată aservire?

Timpurile nu ne îngăduie să aşteptăm. Producţia noastră trebue pusă pe picior de egalitate cu alte ţări şi materialul uman ajutat cu cele mai perfecţionate aparate spre a pune în valoare pământul, ce se îngustează pe zi ce trece.

E vremea să se treacă cu bărbăţie la o politică de maşinism accentuat, adaptat condiţiilor noastre economice, făcându-se orice sacrificiu din partea ţării, care n'are decât de câştigat de pe urma lui.

Exemple de acţiuni curajoase şi cu efecte adânc resimţite le găsim în multe domenii şi nu e nevoie să le amintim. Aceasta înseamnă că, odată ce ideia a fost îmbrăţişată de factorii determinanţi, ea se pune în aplicare, destinându-i-se resursele necesare.

Aşa va fi şi cu maşinele în agricultură.

Acţiunea trebue să cuprindă procurarea pe o scară întinsă a plugurilor, a sămănătorilor simple de porumb, a prăşitoarelor economice, a secerătorilor nelegătoare, apoi tractoare solide şi uşor de purtat întrebuinţând combustibil ieftin şi piese simple, batoze cu accesorii complete şi aparate de tocat şi aspirat paie prin coşuri ce le ridică la mari înălţimi, sămănători în rânduri, tocătoare de sfeclă, etc.

Construcţia lor se poate face în ţară, unde fabricaţiunea a ajuns la progrese echivalente cu cele streine, dar se pot şi importa. Ajutorul statului în acţiunea cooperativă, ca şi creditul instituţiilor finanţate de stat nu trebue precupeţit, iar forma de restituire a creditelor acordate este uşor de găsit când va interveni o bună organizare a maşinismului agricol.

Vor trebui apoi create cât mai multe şcoli de conducere, centre de distribuire a maşinelor şi ateliere constiincioase de reparare. S'ar putea înfiinţa chiar depozite cu piese de schimb şi echipe volante de reparaţie, cari, sub garanţia oficialităţii, să cutreere satele pentru a da ajutorul imediat, acolo unde e necesar.

Privesc cu admiraţie propaganda ce-o face în acest sens Italia unde nu e număr din revistele agricole, care să nu înfăţişeze un tractor sau un plug de desfundare. Sunt semnele progresului, atât de pilduitoare pentru noi.

Prof. E. GRINŢESCU

Pentru cultivarea raţională a pământului

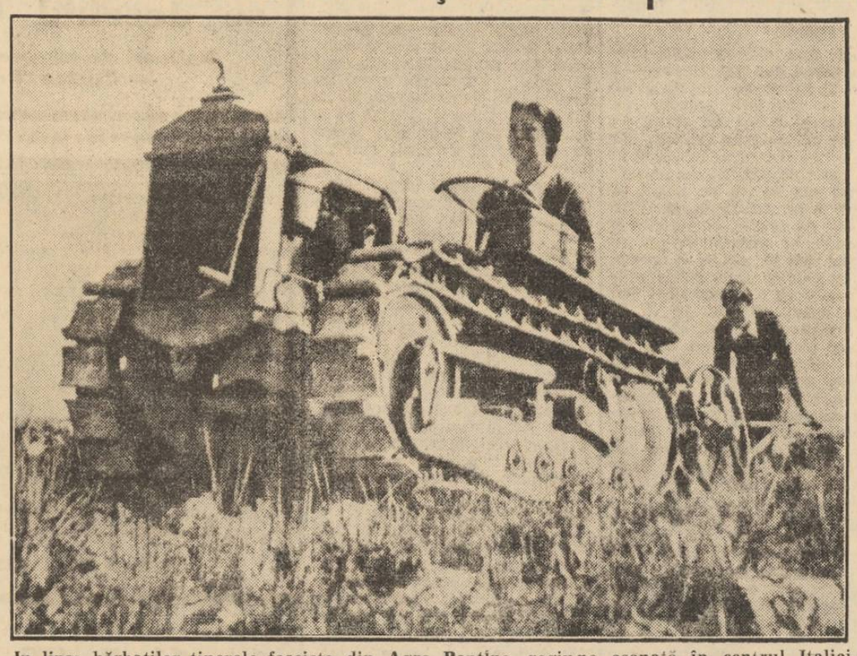

In lipsa bărbaţilor tinerele fasciste din Agro Pontino, regiune asanată în centrul Italiei, se deprind la conducerea tractoarelor agricole.

Din „Indrumări agricole săptămânale"

date de ministerul agriculturii şi domeniilor

PENTRU TOŢI PLUGARII

In ultima săptămână, vremea s'a îmbunătăţit. Apa ce a pătruns în pământ din ploi, trebue păstrată pentru a folosi semănăturilor cât mai mult timp.

In special la plantele prăşitoare trebue să se facă la timp lucrările cuvenite, pentru păstrarea apei din pământ.

De aceea repetăm şi în săptămâna aceasta: să se continue fără preget la prăşitul porumbului şi al tuturor plantelor ce au nevoie de a fi prăşite.

Ploile au bătut pământul, s'a format o scoarţă care strânge plantele la rădăcină. Dacă nu este distrusă prin prăşit, această scoarţă se îngroaşe mereu, iar prin ea se ridică în sus apa din pământ şi se pierde, se evaporează.

Trebue terminată în primul rând mai repede prima prăşilă a porumbului, în regiunile în care a fost semănat târziu, din cauza timpului neprielnic.

Acolo unde prăşila întâi s'a terminat, se va începe prăsila doua, făcându-se totodată şi răritul definitiv. La porumb, sfeclă şi floarea soarelui, se va lăsa câte un singur fir în cuib. La porumb se lasă şi câte 2 fire în cuib, în regiunile mai umede.

In toate comunicatele din ultimul timp am stăruit să se stârpească buruenile din semănături, de pe islazuri şi fâneţe, hotare, drumuri şi locuri virane.

Totuşi au rămas încă multe buruieni nedistruse. Plugarii trebue să lupte cu toată stăruinţa contra acestor duşmani care le înjumătăţesc recoltele. Autorităţile administrative şi agricole trebue să organizeze şi mai departe curăţirea de buruieni a islazurilor, drumurilor, locurilor virane, cu concursul premilitarilor, străjerilor şi al locuitorilor.

Pe terenurile unde semănăturile de toamnă sau de primăvară au fost distruse de grindină sau de inundaţii, precum şi acolo unde nu s'au putut face alte semănături, se mai pot semăna meiu românesc şi porumb de nutreţ.

Se reaminteşte că sămânţa de meiu se găseşte la Camerele şi ocoalele agricole, precum şi la federalele judeţene.

Terenurile care au fost cultivate cu rapiţă, trebuesc ogorâte imediat după seceratul rapiţei şi apoi grăpate.

Ogorâtul mirиştilor de rapiţă nu se va întârzia, căci pământul se usucă, se întăreşte şi dacă se lasă să treacă mai mult timp, arătura nu se mai putea face.

In unele regiuni se poate începe seceratul orzului de toamnă. Plugarii vor băga de seamă să nu lase orzul să se coacă prea tare, căci atunci se scutură foarte uşor, având astfel pierderi mari. Seceratul orzului de toamnă se face atunci când bobul nu s'a întărit complet şi se poate tăia cu unghia.

Se reaminteşte că şi în anul acesta se vor ţine concursurile grâului şi porumbului. Premiile se vor da numai plugarilor care vor face dovadă că îşi îngrijesc mai bine semănăturile.

RECOLTAREA PLANTELOR DE NUTREŢ

Este timpul pentru recoltarea unor plante de nutreţ cultivate, ca: trifoiul, borceagul, ghizdeiul şi la lucernă coasa doua.

Recoltarea acestor plante se face atunci când ele încep să înflorească, după cum se arată mai jos.

In această stare, plantele au tulpina fragedă, frunzele moi şi conţinutul cel mai mare în materii hrănitoare.

Mulţi plugari obişnuesc să recolteze plantele de nutreţ după înflorire, pentru a obţine nutreţ mai mult.

In modul acesta se face o greşală, căci, deşi se poate obţine o recoltă mai mare, nutreţul însă nu mai este aşa de bun; paiul devine bătos, iar materiile hrănitoare, sunt mult scăzute.

Lucerna trebue cosită înainte de a da floarea.

Cositul se face dela suprafaţa pământului, pentru a se înlesni lăstărirea.

Trifoiul roşu trebue cosit, când primele flori au început să se roşească.

Ghizdeiul trebue cosit când a înflorit complet, obţinându-se astfel nu numai un nutreţ bun, dar şi o producţie mare.

Borceagul se coseşte când măzărichea a înflorit complet.

Acum este timpul când începe şi recoltatul fâneţelor naturale.

Făcându-se coasa întâia mai din vreme, se obţine un nutreţ bun, se distrug buruenile şi se asigură şi obţinerea coasei a doua.

Spre a avea un nutreţ bun pentru iarnă, trebue să se aibă mare grije şi de felul cum se face uscarea şi strânsul fânului. Cositul plantelor se face pe vreme frumoasă şi se lasă în brazde subţiri, pentru a se usca cât mai repede, cu cât uscarea durează mai mutt timp cu atât fânul obţinut este mai puţin hrănitor.

Lucerna, trifoiul şi ghizdeiul, după ce au fost cosite, se lasă câteva zile în brazdă sau se întind pe capre de lemn, ca să se poată usca în bune condiţiuni. Trebue să ţinem seama că avem multe ploi, din care cauză nutreţurile se pot strica.

De aceea, trebue să dăm multă atenţie strânsului şi căratului lor, căci dacă se strâng prea uscate se scutură frunzele, partea cea mai hrănitoare, iar dacă se strâng prea verzi se pot încinge şi mucegăi, iar vitele nu le mai mănâncă.

Deci nutreţurile trebuesc strânse în stare pălită.

Sfătuim pe plugari să clădească aceste nutreţuri amestecate cu paie uscate de grâu, orz, ovăz, aşezând nutreţul în clăi, în straturi: un strat nutreţ, un strat de paie şi aşa mai departe.

Recolta rapiţei

Vegetaţia rapiţei durează 270—300 zile, în care timp are nevoie de 2300—2500 grade de căldură. Naveta are, după cum am amintit, o durată de vegetaţie cu zece zile mai scurtă şi are corespunzător nevoie de ceva mai puţină căldură. Recolta cade, precum se ştie, în Mai. E o dibăcie foarte importantă a agricultorilor să ştie a alege timpul cel mai potrivit. Când păstăile au început să îngălbenească, sămânţa are mărimea normală şi culoarea ei începe să devie închisă, începem tălatul. Cu alte cuvinte începem, nu când tecile sunt coapte, ci în pârgă, şi anume la începutul acestei faze, de coacere, când observăm un punct cafeniu pe sămânţa îngălbenită. In felul acesta vom avea pierderi minime la secerat şi coacerea se continuă în polog. Când rapiţa s'a copt, păstăile sunt galbene, cu tonuri albe şi vinete, şi scuturarea la secerat este foarte mare. In astfel de cazuri pentru a evita pagubele, trebuie să secerăm noaptea sau numai dimineaţa pe rouă şi seara. Seceratul nu se poate face decât cu mâna. A alege timpul cel mai potrivit e necesar nu numai pentru a obţine maximum de cantitate, dar şi pentru a obţine cea mai bună calitate. In adevăr, recoltată prea din vreme, sămânţa e mai săracă în ulei. Dacă o lăsăm peste punctul coacerii normale, ea pierde deasemenea din ulei, prin respiraţie. Fenomenul acesta are loc şi în magazie, de aceia e avantajos să vindem rapiţa cât mai repede.

Odată secerată, rapiţa se leagă în snopi, cari se lasă pe câmp o zi două, pentru a-şi desăvârşi maturaţia, apoi se cară la maşina de treerat sau se clădeşte în jumătăţi. In jumătăţi rapiţa îşi desăvârşeşte şi mai bine coacerea, în câteva zile. Pagubele datorite ploaiei, răscoacerei şi scuturării sunt mai mici, în cazul când rapiţa e clădită în jumătăţi. Bine înţeles trebuie s'o urmărim zilnic şi când e gata coaptă s'o cărăm la maşina de treerat. Clădirea în stoguri mari nu e recomandabilă.

La cărat, căruţele sau carele vor fi negreşit aşternute cu cergi sau poloage. Maşina de treerat trebuie aranjată la o viteză mai mică şi şinele de fier ale tobei înlocuite cu lemn.

E bine, dacă nu vindem îndată, să nu vânturăm rapiţa imediat, ci s'o lăsăm amestecată cu tecile sale. In felul acesta se conservă mai bine în magazie. Vânturatul să se facă la predare. In magazie trebue să-i purtăm o grije deosebită, s'o aşternem cât mai subţire şi s'o dăm mereu la lopată, fiindcă se încinge şi mucezeşte foarte uşor. Când se încinge, chiar dacă nu se strică, pierde în calitate şi greutate. Chiar prin o conservare normală, pierde, în două trei luni, 12—15 la sută din greutatea sa, aşa că atunci când nu aşteptăm o creştere a preţurilor, e bine să vindem imediat şi să ne conservăm numai sămânţa.

Cantitatea ce se obţine la hectar e foarte variabilă. Mediile anuale ale anilor 1911—1915 au fost în ţara noastră 11,4; 9,6; 10,7; 8,3 şi 8,5 hl. Mediile cincinale dela 1906 până la război arată toate cifre de 10 hl. şi o fracţie, care trebuie considerată ca producţia normală a ţării. In kilograme aceasta înseamnă 700 kgr.

După război, între 1923—1932 nu s'a mai obţinut decât o producţie medie de 443 kgr. Producţii mai mari s'au obţinut în 1930: 640 kgr. şi în 1929: 710 kilograme.

O recoltă de 15—20 hl. este considerată ca o recoltă foarte bună. Sunt posibile însă şi recoltele excepţionale de 30 şi chiar 35 hl. adică de 2000—2300 kgr. la Ha. de pildă, în regiunea inundabilă a Dunării şi pe solurile bine îngrăşate. Greutatea hectolitrică este de 65—70 kgr. Cantitatea de pae ce se recoltează este cam odată şi jumătate greutatea boabelor obţinute. Prin urmare pentru o recoltă foarte bună de 20 hl. = 1400 kgr., vom avea peste 2000 kgr. pae. Paele servesc ca aşternut la vite şi combustibil la maşina de treerat.

(Din Biblioteca agricolă nr. 18)

Preţuri echitabile la produsele agricole

Propunerea d-lui Mihail Berceanu

In conferinţa săptămânală dela Ministerul agriculturii — d. Mihail Berceanu — a cerut ca să se întreprindă o acţiune pentru obţinerea unui preţ echitabil la produsele agricole

Astfel dacă porumbul s'ar vinde cu 2.50 lei pe kg. — cum când majoritatea sătenilor —, înseamnă că se pierde cel puţin 1 leu pe kg., dat fiindcă preţul de cost, după toate celelalte, este de minimum 3.50 lei pe kg. Pierderea săracelor pe plugari şi face să se subalimenteze.

D-sa a propus ca preţul echitabil să se realizeze prin creşterea porcilor „a căror preţ să fie fixat în funcţiune de costul porumbului. Dacă în ţările unde exportăm porci preţurile sunt făcute şi nu e loc de câştig, acesta se realizează pe seama statului care n'are preţ fix, cum e România.

O altă chestiune ridicată de d. Berceanu a fost studiul serios al hranei vitelor care trebue asigurată dela Noembrie până la Aprilie. In acest caz trebue dată atenţie recoltării şi conservării.

In sfârşit tot d-sa a propus ca să se menţie preţul minimal de 8 lei pe kg. la floarea soarelui, deşi va fi o supraproducţie, pentru ca să nu se compromită contractul cu Solagra. Mai cere apoi preţul minimal de 14 lei kg. la mazăre.

D. ministru Ionescu-Sisești a dispus să se studieze toate aceste interesante propuneri.

Un sfat pentru culegerea mazărei

Cu toţii ştim că mazărea în afară de ceeace produce mai are darul de a îmbogăţi pământul în azot prin nodozităţile ce se desvoltă prin rădăcinile sale.

Dacă mazărea e smulsă o parte din aceste nodozităţi sunt scoase afară din pământ, micşorând aportul în azot pentru ce-i urmează.

Mazărea trebue cosită pentru a putea beneficia după urma rădăcinilor sale bogate în azot.

După mine cred că nici un fel de leguminoasă, n'ar trebui smulsă, ci să-i fie lăsate rădăcinile în pământ pentru a-l îmbogăţi în azot.

Eug. Socaciu-Sighireanu

Un mijloc eftin

pentru păstrarea nutreţului

Dacă mâna de lucru lipseşte şi condiţiunile meteorologice împiedică recoltarea nutreţului este bine să se aplice, fără nici-o ezitare, metoda de păstrarea prin însilozare. Nu este vorba de silozuri speciale pentru conservarea nutreţului proaspăt cosit, ci peste tot unde se va simţi nevoia, se vor construi căi sau şire foarte economice.

Dacă avem la fermă o împrejmuire de zid, se vor alege de preferinţă colţurile pentru a ridica claia, dacă nu, ea va fi construită chiar pe pământ.

Forma cea mai simplă este construcţia căilor sau şirelor dreptunghiulare sau circulare, dela 5-7 m. în diametru. Se pot construi la marginea câmpului sau drumurilor aproape de fermă, astfel ca să se micşoreze transportul.

Se aşează pe pământ un strat de paie vechi, pentru a izola nutreţul de pământ, pe urmă se va aşeza furajul imediat ce a fost tăiat, în straturi de 80 centimetri grosime, îndesând foarte mult cu picioarele, mai ales pe margini şi la marginea zidurilor dacă şira este spijinită de ziduri. Această presare are de scop să înlăture aerul din interiorul căilei şi să favorizeze păstrarea. Se va continua astfel încărcarea, punând noi straturi de furaj, până se va obţine o înălţime de 3-4 metri. In acesst moment se vor pune cutii cu pae presate sau cu pietre sau scânduri groase, aşa ca să se realizeze 80-100 kgr. pe metru pătrat. Construirea căilor cu baza dreptunghiulară este mai uşoară decât cea circulară dar suprafaţa expusă aerului este mai mare şi pierderile de furaj pe margini sunt mai importante.

Pentru a reuşi această însilozare simplificată este bine, afară de îndesarea primului strat de furaj, să se lase să se urce temperatura sub influenţa fermentaţiei până la aproape 50 de grade, pe urmă se va pune al doilea strat, îndesându-se bine tot timpul. Când şi temperatura acestui de al doilea strat atinge 50 de grade se pune al treilea strat şi tot astfel până se termină.

Nutreţul astfel conservat dă un miros plăcut de acid lactic, culoarea sa este uşor cafenie sau verde închis.

Animalele îl consumă bucuros după scurt timp. Se va distribui în raţii, iarna, de 5-6 kgr. pentru suta de kgr. greutate vie.

Ştiri agricole

Situaţia agricolă s'a îmbunătăţit simţitor. Ploile s'au rărit, ceea ce a permis pretutindeni seceratul rapiţei, strângerea nutreţurilor cosite şi execuţia sapei I şi a II-a a porumbului. Grâul se prezintă cu spicul bine format şi bobul în lapte. Seceratul orzului e în toi. Inul şi floarea soarelui sunt foarte reuşite. Se simte de pe acum lipsa de braţe. In general recolta păioaselor se anunţă a fi foarte bună; există însă teama unei invazii de rugină neagră, din cauza întârzierii vegetaţiei.

— La conferinţa săptămânală dela ministerul agriculturii d. senator M. Bădărău a cerut ca să se pună ordine în felul de rechiziţii şi să se trimită aruncătoare de flăcări pentru combaterea lăcustelor ce au apărut în Basarabia şi unele judeţe din Moldova.

— In anul acesta s'au cultivat 12.600.000 ha. faţă de 13.400.000 ha. din anul trecut. Au suferit din cauza inundaţiilor 362.000 ha.

— In conferinţa săptămânală dela ministerul agriculturii propunându-se permiterea tăerii de viţei, miei şi purcei, d. ministru Sişeşti a dispus ca în loc de tăere să se studieze adunarea viţeilor şi creşterea lor pentru a fi distribuiţi la săteni; tot aşa să se crească purcei pe lângă lăptării, cari deasemenea să fie distribuiţi la săteni. Ar fi o organizaţie de **compensare** spre a nu se tăia tineretul.

— Pentru împlinirea lipsurilor de carne d. prof. M. Drăcea a propus ca să se îmbunătăţească starea sanitară şi să se încurajeze creşterea pasărilor, a porumbeilor, a iepurilor de casă, îndoparea gâştelor, etc.

— Ministerul agriculturii a decis să destine un milion pentru ca să se clocească ouă la staţiunile avicole şi să se distribue pui de o zi pentru sporirea numărului păsărilor.

— Expoziţia textilelor dela Satul românesc (Parcul Carol II) este un interesant punct de plecare pentru valorificarea produselor casnice, instructiv şi interesant în acelaş timp.

— Pentru combaterea Antisopliei, gândacul ce atacă spicul de grâu în lapte, se recomandă trecerea unei sfori întinse asupra spicelor, ceia ce face ca insectele să cadă de pământ şi nu se mai ridică.

— Ministerul agriculturii studiază posibilitatea de a da o subvenţie pentru procurarea sapelor cari dela 35 lei bucata au ajuns la 55 lei.

— Agricultorii au cerut să se construiască silozuri de cereale şi în Moldova, în special în regiunile de grâu de calitate.

— In anul acesta din cauza ternei lungi, lâna oilor nu este aşa de abundentă. In conferinţa săptămânală dela ministerul agriculturii s'a cerut ca să se mărească preţul maximal al lânei.

— Deficitul real al însămânţărilor din anul acesta faţă de anul trecut este de 7%, ceia ce este suficient de satisfăcător faţă de vremea neprielnică din toamnă şi primăvară.

— In anul acesta din cauza inundaţiilor în locurile potrivite, s'au cultivat abia 500 ha. cu orez, faţă de 4000 ha, cât fusese fixat în planul ministerului agriculturii. De asemenea s'au cultivat: bumbac cu 33% mai puţin ca suprafaţa fixată în plan, orz de primăvară 1.052.000 ha. faţă de media obicinuită de 1.500.000 ha, soia sporită cu 113%, fasolea printre porumb aprox. 250.000 ha. faţă de 800.000 ha. ce se semăna în mod obicinuit; în schimb s'a semănat mai multă fasole în cultură proprie.

—x◆x—

Bibliografie

ECONOMIA RURALA din 23 Iunie 1940 are următorul cuprins: Agricultura şi Războiul, de P. Nemoianu; Credite exportatorilor, de C. Molin; Industria untului, de dr. M. Albu; Lupta contra muştelor din grajd, de dr. Sem; Cooperativele de pescuit, de Ion I. Ghelase, etc. Abonamentul anual lei 500. Str. Poincaré 17, Bucureşti.

Revista ACŢIUNEA POMICOLA din Mai-Iunie 1940 cuprinde: Cum se prezintă recolta fructelor în nordul Moldovei, de ing. Gh. Năstase; Viermele fructelor, de Gh. Miron; Hermonii vegetali, de M. Costatchi, etc. Abonament anual lei 100. Str Gh. Asachi 20, Iaşi.

Revista NATURA din Iunie 1940 are următorul conţinut: Absorbţia şi emisia undelor radioelectrice de către atomi şi molecule, de Th. V. Ionescu; Păstrarea alimentelor prin congelare, de dr. A. Sturza; Aurorele polare, de Mircea Herovanu, etc. Abonamentul anual lei 250. Bucureşti, str. Carol 26.

A apărut SEMANATORUL ROMAN din 10-23 Iunie 1940, abonamentul anual 150 lei. Str. Petre Maior 4, Bucureşti.

Publicaţia CONSTRUCŢII RURALE, *caetul IV-V cuprinde: Satul Românesc de prof. dr. Gh. Ionescu-Sisești, ministru; Planul Satului de arhitect Florea Stănculescu; Puţ sec pentru distrugerea cadavrelor animale de arh. şef Dimtrie Hergot; Infăptuiri agricole în satul Dioşti de ing. agr. Petre Stănculescu etc. Abonament 10 caete 400 lei, ministerul agriculturii şi domeniilor, b-dul Carol nr. 2. Bucureşti.*

REVISTA PADURILOR nr. 5 din Mai 1940 are următorul cuprins: Contribuţiuni la flora Mureşului, de Artur Coman; Inventarierea lemnului rotund în practică; Organizarea producţiei de răşini naturale în ţară, de D. Sburlan; Un fapt caracteristic, de Vlad Macedoneanul, etc. Abonament anual 300 lei. B-dul Tache Ionescu 31, Bucureşti.

OGORUL ROMANESC din 23 Iunie 1940 cuprinde: Murarea plantelor bogate în albumină, de dr. Sava Timariu; Căpşunile, de N. Constantinescu, ing. agr. Ismail; Sisteme pentru uscarea raţională a fânului, de N. Giurgea; Prăsitul, de ing. agr. E. Naghirneac; Viermii de mătase, de N. Roşeanu; Plantarea Salcâmului, de ing. insp. silvic St. Demetrescu, etc. Abonamentul anual 200 lei. Minist. agr. şi domeniilor, B-dul Carol 2, Bucureşti.

IN JUDEŢUL ROMANAŢI

INSTITUŢII DE PROGRES AGRICOL

O călătorie de studii îţi dă totdeauna impresii diferite, care cu greu se pot coordona spre a trage din ele concluzii generale. Cu totul altfel se prezintă lucrurile cu prilejul vizitei recente făcute în judeţul Romanaţi. De astădată mi-am format părerea care mi-a permis să trag concluzii precise suficient de grăitoare pentru a caracteriza instituţii şi oameni.

INTREPRINDEREA AGRICOLA A D-LUI MARIAN DIN PIATRA-OLT

Deşi situată pe un teren de a doua calitate, ferma aceasta îşi merită reputaţia de a fi una din cele mai chibzuite întreprinderi agricole din ţară. Este acolo o şcoală a muncei şi un îndreptar raţional al tuturor ramurilor de exploatare: agricultură, creştere de vite, pisci cultură şi industrializare. Totul este rezultatul unor experienţe de câte-va decenii, urmărite cu tenacitate de d. I. Marian şi am putea spune că se găseşte acolo ultimul cuvânt al agriculturii raţionale româneşti.

Cine vrea să-l cunoască să meargă acolo. Grajduri, magazii, pătule, cameră frigoriferă sub gheţărie, grajd de vară, şopron deasupra grajdului cu ventilaţie şi sisteme de uscat, boxe de porci, lacuri sistematice, oerii cu iesle studiate ani de zile, şi alte asemenea câştiguri precise pentru agricultură. Toate se pot vedea numai acolo, într'o fericită îmbinare. Recomand tuturor această minunată exploatăţie agricolă.

FERMA STATULUI DELA STUDINA

Infiinţată încă de-acum 47 ani, instituţia aceasta şi-a îndeplinit menirea cu prisosinţă. Toate generaţiile de ingineri agronomi şi-au făcut educaţia practică în cuprinsul ei, urmărind acolo toate ramurile agriculturii.

Pe lângă educaţia tineretului, ferma aceasta a fost şi o şcoală a regiunei mai ales în ultimii zece ani; de aceia influenţa ei se resimte până la mari depărtări. Grânele ţărăneşti nu mai au săcară, cum era altă dată şi cum se văd şi-acum în alte regiuni, iar ovăzul nu mai are tăciune sburător în urma tratamentului cu formol, răspândit de fermă. Ea a popularizat răspândirea porumbului „românesc de Studina" şi a grâului „American 15" şi „Bankut" din care a extras linii pure proprii regiunei. De asemenea ferma şi-a propus creşterea vitelor sure de stepă, pe care, datorită perseverenţei d-lui ing. agr. Marcel Costescu, actualul administrator, le-a îmbunătăţit şi corectat ca forme, când reproducători mult mai apreciaţi decât cei din Moldova, locul lor de origină. De aceia sunt ceruţi cu stăruinţă de Camerile agricole.

ACŢIUNEA CAMEREI AGRICOLE DE ROMANAŢI ŞI CENTRUL AGRICOL DELA ISBICENI

Pe toată întinderea judeţului ochiul vigilent al conducătorilor dela Camera agricolă, între care trebue notat în primul rând pe d. ing. agr. I. Iliescu, fost preşedinte al Camerii şi actual director al ei, în acelaş timp bun gospodar pe teren propriu, a ridicat agricultura din starea de primitivitate, în care se găsea altă dată. Am putea cita pe lângă altă acţiune a Camerii agricole, sprijinul dat de ea instituţiilor de propagandă cum e centrul Dioşti, şcoala Drăghiceni şi ferma Studina. Dar nicăeri influenţa ei nu se resimte mai mult ca prin crearea centrului agricol dela Isbicenl, în plină stepă din sudul judeţului, unde au răsărit, „ca din pământ", clădiri, plantaţii, centru de tractoare agricole şi tot ceeace trebue unei gospodării mijlocii. Totul s'a făcut cu stăruinţă şi cu cea mai curată dragoste de agricultura ţării şi de săteanu.

UN INGINER AGRONOM CE ŞI-A INDEPLINIT MISIUNEA

N'aş putea încheia fugitivele impresii dobândite în judeţul Romanaţi fără să amintesc de punerea în valoare cu competenţă de către d. ing. agronom Gh. Lăţea a lotului său demonstrativ de 50 ha. din com. Studina. Pe lângă orânduirea gospodăriei, vlei, livezii şi a câmpului lucrat în mod raţional, specialistul acesta a înfiinţat o crescătorie de crapi „aurii de Olt", întrebuinţând pârâiaşul ce trece pe loi şi asanând o serie de smârcuri, ce altă dată răspândeau numai paludismul.

Exemplul său nu poate fi imitat într'o epocă când peştele i-aşa de scump, iar carnea începe să lipsească ?

★

Fireşte, descrierile de mai sus sunt foarte rezumative şi nu cuprind decât indicaţii generale. Fiecare din instituţiile vizitate ar merita să formeze o monografie.

Dau această sugestie tinerilor ingineri agronomi, cari vor să se convingă de munca vechei generaţii.

Dr. E. G.

Organizarea muncilor agricole

II

Comitetele agricole comunale vor îngriji ca seceratul, căratul, clădітul şi treeratul, să se facă cât mai repede şi la timp. Acolo unde este criză de braţe o măsură bună care să asigure seceratul şi treeratul, este de a se face angajamente cu armata în sensul ca proprietarii să dea drept plată pentru muncă, o anumită cantitate de paie şi chiar grăunţe.

Comisiunile judeţene de mobilizare agricolă vor statornici din timp data, până la care proprietarii şi antreprenorii de garnituri de treerat trebue să facă contracte cu locuitorii din comuna în care ei se găsesc şi din comunele învecinate, precum şi condiţiunile maximale în care se va plăti în bani sau în natură, treerişul.

Cu privire la seceriş şi treeriş, acolo unde este în obiceiul locului organizarea cetelor pe bază de rudenie sau vecinătăţi, se va respecta această tradiţie, atâta vreme cât ea asigură o raţională distribuţie şi folosire a muncii.

Peste tot şi în deosebi în regiunile în care cultura păioaselor ocupă întinderi mai mari, se va recomanda ca agricultorii să care snopii şi să-i clădească în stoguri, şire sau girezi, aceasta pentru motivele următoare: se eliberează lanul pentru facerea arăturilor de vară, se evită eventualele furturi de pe câmp, se evită pierderile prin ploi mari etc. şi în sfârşit, bucatele fiind stranse laolaltă, ele pot fi treerate mai târziu, în toamnă, când se găsesc maşini de treerat disponibile

Comitetele agricole comunale vor veghea să nu se facă arii pentru treeriş prea mari, la un eventual incendiu. Este prudent să se depoziteze la o arie cel mult recolta de pe 200 ha. şi ariile să nu fie mai aproape ca 250 m. una de alta.

In regiunile unde treeratul mecanic nu este încă în practica curentă, Camerele agricole şi comitetele coumnale, vor face toate diligenţele pentru a convinge pe locuitori să treere păioasele cu maşinile de treerat ce ar fi disponibile şi în tot cazul, locuitorii să facă treerişul la timp.

6. Tot în sarcina comitetelor agricole intră şi obligaţia de a desemna câte o echipă de plugari, care să fie veşnic de veghe, în eventualitatea că s'ar produce vreun incendiu pe mirişti. Se socoteşte că la 100 ha. mirişte să fie câte un plug, adică la 300—400 ha. să fie 3—5 pluguri desemnate anume zilnic, cu fiarele ascuţite şi pregătite, cu animalele corespunzătoare la îndemână.

Comitetele, respectiv agenţii agricoli şi şefii de vecinătăţi, vor trebui să ştie unde se găsesc aceste pluguri şi oamenii respectivi, în orice zi.

Echipele (căprăriile) acestea vor fi rânduite săptămânal de comitetul agricol comunal.

7. Camera agricolă şi comitetele comunale vor avea toată grija pentru depozitarea mazărei, înlesnind procurarea sulfurei de carbon, necesară agricultorilor pentru distrugerea gărgăriţei. Organele technice vor da îndrumări cu privire la folosirea sulfurei de carbon.

8. **Arăturile de vară.** Oricât de mari ar fi greutăţile prin care trecem, agricultorii nu trebue să renunţe un moment la ideea de a se face arăturile de vară, în vederea semănăturilor de toamnă, de îndată ce câmpul s'a eliberat treptat de cultura rapiţei a mazărei, fasolei, soiei şi păioaselor. Comitetele agricole comunale vor stărui necontenit în privinţa aceasta şi vor lua măsuri ca agricultorii să iasă cu plugurile la arat, chiar printre clăi, iar în zilele de după ploi, din sezonul treerişului, când nu se poate cără sau treera — pentru a nu se pierde vremea — toate plugurile vor fi scoase la arat.

Şefii de acoale agricole vor da mereu îndrumările necesare în privinţa felului cum trebueşte făcută o arătură de vară.

Lucrarea aceasta fiind una din cele mai importante pentru asigurarea producţiei viitoare, nu se va pierde nicio zi, niciun atelaj şi nici un om, iar acolo unde ar fi nevoie, se va cere sprijinul armatei, care, desigur va fi acordat ca şi până acum.

Tractoarele ministerului, ale Camerelor, ale Coperativelor, comunelor, precum şi cele ale agricultorilor, după ce vor fi reparate şi puse la punct din timp, vor fi folosite la arat după un plan de lucru bine studiat, întocmit de şefii de ocoale agricole.

Comitetele agricole comunale vor îngriji ca tractoarele să fie utilizate raţional şi să nu se piardă timpul.

9. **Culesul şi păstratul fructelor şi leguemlor.** Pentru vremuri excepţionale ca cele de acum, grija autorităţilor şi a cetăţenilor este de a asigura proviziile necesare populaţiei şi armatei pentru un an. De aceea, fructele şi legumele trebuesc culese şi păstrate fără a se face risipă. Gospodarii vor fi sfătuiţi să folosească la maximum toate produsele grădinilor, uscând, fie la soare, fie la cuptor, toate fructele şi legumele ce nu se consumă în timpul verii, făcând conserve în borcane etc., după îndrumările ce se vor da de către Dir. Viticulturii şi Horticulturii.

10. **Facerea ogoarelor.** Sunt regiuni în care se lasă în mod obişnuit „ogor sterp", pentru cultura grâului de toamnă, care se păsunează cu oile şi se ară treptat în timpul verii, cu începere din luna Mai, de îndată ce s'a terminat semănatul de primăvară. Anul acesta sunt regiuni în care suprafaţa nearată este mai mare (terenuri nelucrate din lipsă de timp sau de brate, locuri bălţite de apă etc.). De aceea, comitetele agricole comunale vor avea toată grija şi vor stărui mereu ca plugarii să are aceste locuri în primele zile libere, dacă până acum nu au făcut deja acest lucru. Astfel de ogoare arate în Mai, sau cel mai târziu în Iunie, sunt foarte potrivite a fi semănate cu rapiţă sau cu grâu de toamnă.

POŞTA AGRICOLĂ

Răspunsurile la „POŞTA AGRICOLA" se dau numai pe baza unui bon tipărit în fiecare pagină agricolă, care se va detaşa şi lipi pe scrisoarea de solicitare.

Nu se răspunde pentru chestiuni ce s'au publicat. De asemenea nu se răspunde decât numai la o singură întrebare şi numai la scrisori cu semnătura adevărată şi descifrabilă.

1600. **Şt. Vartolomeu-Constanţa.** — „Atât persicii cât şi o parte din caişi au suferit din cauza gerului din timpul iernei, imputinând mult recolta.

2) „Industrializarea fructelor prin tratare cu bioxid de sulf şi uscare" de dr. I. F. Radu cuprinde tot ceeace vă interesează în acest domeniu. Lucrarea costă 60 lei şi se poate comanda la I. C. A. R. B-dul Mărăşti No. 61.

1601. **Maria Dr. Vasiliu-Brăila.** In lucrarea „Cultura florilor" de Ilie Morlova şi Zamfir Moraru găsiţi tot ceeace vă interesează despre cultura primulelor şi a altor flori. Costă 100 lei; de vânzare la librăria Cartea Românească-Bucureşti.

1602. **Maria Dumitresu Richiţele-Argeş.** Florile de măr au fost atacate de larvele unui fluture (Olethreutes variegana). Se combate adunând florile atacate şi punându-le în apă fiartă pentru distrugerea larvelor.

1603. **Matău-Muscel.** Contra furnicilor se întrebuinţează un preparat din zahăr pisat 470 gr., apa distilată 410 gr. arseniat de sodiu 2 gr., acid citric 0.60 gr. Se amestecă şi fierbe o oră la foc domol. Al doilea preparat din miere pură 80 gr., apă distilată 40 gr şi albastru de anilină, câteva picături.

Se amestecă preparatul întâiu cu al doilea şi se adaugă apa necesară până la complectarea unui litru.

Se pune din acest amestec câte 50 gr. în cutii mici în preajma cuiburilor de furnici şi ferite de animale şi păsări.

1604. **C. St. Spiru, pensionar-Ciobanu-Constanţa.** Vi s'a trimis pe adresa din Buc „Revista Horticolă" din 1 Martie 1939 cu un articol referitor la transplantarea pomilor în vârstă.

1605. **Ioan Untaru, grădinar-Botoşani.** Cârţiţa se isgoneşte depe straturile cu flori sau răsaduri introducând în găuri cârpe muiate în petrol.

BON PENTRU POSTA AGRICOLA 29 Iunie 1940